

pladser. Tværtimod gør det jo, at folk har færre penge mellem hænderne, og dermed er der også mindre omsætning i samfundet og mindre forbrug og dermed færre arbejdspladser.

Jeg forstår ikke, hvorfor man, hvis man virkelig mener, at det, at man skærer ydelserne ned, fører til flere arbejdspladser, så vil begrænse det til de unge? Hvorfor foreslår man så ikke, at overførselsindkomster for alle skal skæres ned til et absolut eksistensminimum? For dermed måtte man jo mene, at der kom mange flere i arbejde, hvor i alverden de arbejdspladser skulle komme fra.

Der mangler stadig nogle konkrete forslag til: Hvor kommer arbejdspladserne henne? Hvor er det, man forestiller sig, folk skal komme i arbejde? Hvad er det, de skal lave?

Første næstformand (Svend Auken):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Hvis fru Gitte Seeberg har så travlt med at lægge det hele over det almindelige skattesystem, som fru Gitte Seeberg mener er solidarisk, og hvor det er, vi har de solidariske ordninger, så vil jeg gerne igen spørge, om fru Gitte Seeberg vil være med til at hæve folkepensionen, sådan at de fattige pensionister, der nu ikke får det udbytte af SP-ordningen, som de troede, de ville få, kommer op på det eksistensgrundlag, som de havde forventning om.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Det sidste er enkelt at svare på. Vi kan naturligvis ikke være med til at skrive regninger ud, som ikke er finansierede.

Kl. 13.20

Jeg vil gerne gøre fru Line Barfod opmærksom på den såkaldte gamle ungeordning. Det er jo den, vi ønsker videreført. Hvis fru Line Barfod vil ulejlige sig med at se i regeringsgrundlaget, vil det også fremgå, at det for de unge, som skal i arbejde eller kommer i arbejde – her taler vi helst om privat jobtræning – vil gælde, at det vil ske til overenskomstmæssig løn.

Så der er altså mulighed for, at de unge kan vælge. Og jeg vil sige, at ordningen har været en stor succes, og det er selvfølgelig derfor, vi gerne vil have den videreført.

Morten Helveg Petersen (RV):

Den danske velfærdsmodel står over for en række store udfordringer i de kommende år. Udfordringerne består bl.a. i, at der bliver flere ældre i forhold til andelen af erhvervsaktive. Færre til at forsørge flere giver selvsagt et pres på de offentlige udgifter. Dertil kommer pres fra omverdenen mod skattegrundlaget for arbejdskraft, grænsehandel og den type af udfordringer.

Samtidig med at vi skal møde disse udfordringer, vil vi gerne forbedre kvaliteten i velfærdsydelse. Så udgangspunktet for at løse alle disse store opgaver må være en ordentlig økonomi og vel at mærke en erkendelse af, at vores økonomi er lille, den er åben. Vi lever i høj grad af samhandel med omverdenen. Det må være naturlige udgangspunkter for en sådan diskussion.

Den tidligere regering satte sig i sidste folketingssamling nogle ambitiøse mål for, hvordan dansk økonomi skulle udvikle sig frem til 2010. Målsætningerne lød bl.a. således: At skaffe 100.000 ekstra arbejdspladser, hvoraf halvdelen skal være i den private sektor; overskud på de offentlige finanser, så gælden betales af; en begrænsning af realvæksten i de offentlige udgifter; sikring af lav inflation og afvikling af udlandsgæld.

Det er jo ambitiøse målsætninger, som vi alle vel kan blive enige om. Den nuværende regering har i hvert fald tilsluttet sig også disse målsætninger. Men dér, hvor vandene skilles, er selvfølgelig, hvordan vi når frem til målene, hvordan vi dermed sikrer finansieringen af fremtidens velfærdssamfund, også på en solidarisk vis.

Fra radikal side lægger vi vægt på det rummelige arbejdsmarked. Vi lægger vægt på, at flere mennesker og flere hænder skal have mulighed for at få en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det må for så vidt være ligegyldigt, om hænderne er brune eller hvide eller gule eller blå. Derfor har integrationspolitik selvfølgelig også en vigtig rolle at spille i det her.

Vi har fra vores side også fremlagt et forslag til, hvordan finansieringen af velfærdssamfundet kunne se ud i form af et forslag til en skattereform, hvor vi foreslår at nedsætte skatten dér, hvor der er mest brug for det, nemlig på arbejde. Nedsat skat på arbejde kommer alle indkomstgrupper til gode og giver det fornødne økonomiske incitament til at gå fra offentlig forsørgelse til arbejde.

Det radikale forslag til ny skattereform har tilmed den fordel, at det giver et langt mere en-